

**[Birte Weiss.]**

ler, på højskoler, på kurser og andre steder, hvor man har undervisning. Det vil sige, at der i dag med og uden tilladelse benyttes kommenterende og kunstnerisk stof sendt i Danmarks radio.

I den foreslåede nyordning forsøger man på at rydde op i dette, jeg havde nær sagt rod. For det første sker det ved en udvidelse af retten til at lave indspilninger til undervisningsbrug, sådan at det også kommer til at omfatte billedoptagelser, dvs. tv. For det andet får ophavs-mændene ret til betaling for optagelse af alle andre udsendelser end dem, der i forvejen er lavet til undervisningsbrug, altså dem, der stammer fra undervisningsafdelingen. Til gengæld skal der ikke spørges om lov til overspilingen, og samtidig bliver det sådan, at de, der laver de udsendelser, der ikke er beregnet til undervisningsbrug, skal have en betaling for det.

Hvis man ville gennemføre et system, hvor der skulle spørges om lov, hver eneste gang en overspilning skulle finde sted, tror jeg nok, man må erkende, at systemet ville være meget vanskeligt, for ikke at sige næsten umuligt at administrere. Derfor er man trods protester fra en del organisationer, der omfatter ophavs-mændene og de udøvende kunstnere, foreløbig endt i et forslag, som går ind under en slags fællesbetegnelse, man kan kalde for tvangslicens. Den er måske ikke noget columbusæg, men den kan bruges i en overgangsperiode, mens vi venter på den store revision af ophavsretslovgivningen, og derfor vil jeg godt sætte en streg under det, jeg sagde før om, at vi nok skal betragte det som en foreløbig ordning.

Jeg har en række spørgsmål til ministeren bl. a. om betalingsformen: skal det f. eks. være engangsbeløb, eller skal det være en løbende benyttelsesafgift? men det kan godt være, det vil føre for langt at komme ind på det ved behandlingen her i dag, og at vi hellere må tage det op i udvalget.

Den nyordning, der ligger i forslaget, skal tilgodesse tre forskellige synspunkter. For det første en principiel kultur-politisk holdning, som går ud på, at kunstnere og andre ophavs-mænd skal have betaling for deres værker, hvilket skal omfatte både værkernes fremstilling og deres brug. For det andet et synspunkt, der knytter sig til det, at der er et behov for system i den jungle af brug og misbrug, der i

øjeblikket finder sted på dette område. For det tredje at ordningen skal være til at administrere.

Vi mener i socialdemokratiet, at lovforslaget tager rimeligt hensyn til alle tre synspunkter, og kan derfor anbefale det. Vi har samtidig noteret os, at ministeren i bemærkningerne til forslaget tilkendegiver, at andre systemer, der i lige så høj grad tilgodeser de tre nævnte synspunkter, skal være velkomne i den debat, der forhåbentlig kommer til at foregå inden den store revision af ophavsretsloven, hvor også en lang række af de andre vanskelige spørgsmål inden for dette felt, bl. a. den omsiggribende fotokopiering af forfatteres værker, også skal tages til behandling.

**H. C. Hansen (FP):**

Da mit partis ordfører i denne sag desværre er forhindret i at være til stede, skal jeg ganske kort redegøre for fremskridtspartiets synspunkter vedrørende ophavsretslovsforlaget og fotografilovforlaget.

Vi har ingen særlige bemærkninger at gøre bortset fra den, at vi godt kunne have tænkt os, at man havde søgt at ordne søflokkenes særlige tv-problemer, når man nu alligevel var inde på ophavsretsloven.

Fremskridtspartiet vil give lovforslagene en velvillig behandling i udvalget og er indstillet på at acceptere de foreslåede ændringer i den gældende lovgivning.

**Nathalie Lind (V):**

Lovforslagene bygger på en delbetænkning fra et nordisk sagkyndigt udvalg, som i 1974 afgiv betænkning med titlen: »Ophavsret I om fotokopiering og båndindspilning særskilt inden for undervisningsvirksomhed.«

Af de to emner, som betænkningen behandler, er det kun det ene, som er omhandlet i det foreliggende lovforslag. Jeg synes, det kunne være interessant nærmere at få uddybet, hvordan det går med de forhandlinger mellem undervisningsministeriet og ophavs-mændenes organisationer, som ministeren refererer til i bemærkningerne til lovforslaget, og som han siger ikke er blevet færdige. Jeg mener, at man allerede for nogle år siden var ganske langt fremme på dette område. Men om vi kan få det at vide i dag, ved jeg ikke; ellers må vi have en nærmere diskussion om det i udvalget.

Det foreliggende lovforslag har den social-